

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی تأثیرات ساختار فضایی بر میزان حریمیت خانه های معاصر و سنتی ایران به روش تحلیلی اسپیس سینتکس نمونه موردی: خانه های سنتی قاجار و معاصر تهران

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی افق های جدید در معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

زهرا خان احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور تهران،

ستاره زینل زاده - دانش آموخته کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران،

خلاصه مقاله:

حریمیت مفهومی اساسی در ساختار فضایی معماری ایرانی و به ویژه خانه است. این مفهوم علاوه بر تامین حد و حدود شرع اسلام، تضمین کننده آسایش و آرامش ساکنین خانه است. به نظر می رسد این مفهوم در معماری معاصر خانه های ایرانی کمرنگ و بعضاً از بین رفته است. این مقاله به بررسی مفهوم حریمیت در خانه های سنتی و معاصر پرداخته است و علاوه بر میزان حریمیت، به تأثیرات ساختار فضایی بر میزان حریمیت در دو گروه خانه های سنتی و معاصر نیز اشاره می کند. این تحقیق مروری تحلیلی است و روش استفاده شده در این تحقیق در بخش مبانی نظری بررسی متون و روش کتابخانه ای و در بخش آزمایش فرضیه روش تئوری اسپیس سینتکس و تحلیل داده های بدست آمده از این تئوری است. در نهایت مشخص گردید که ساختار فضایی خانه های سنتی دارای حریمیت بیشتر و تفکیک بهتر عرصه های اجتماعی است و راه حل های بهتری را برای ایجاد حریمیت ارائه داده است. نتایج این تحقیق می تواند ارتباطات مناسب فضایی را برای دستیابی به حریمیت بیشتر در خانه های معاصر مشخص کند و در طراحی ها مورد استفاده قرار بگیرد

کلمات کلیدی:

حریمیت ، معماری ایرانی اسلامی ، خانه ، تئوری اسپیس سینتکس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/380987>

